

C-323/08. sz. ügy

Ovidio Rodríguez Mayor és társai

kontra

Herencia yacente de Rafael de las Heras Dávila és társai

(a Tribunal Superior de Justicia de Madrid [Spanyolország]
által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatali eljárás – A munkavállalók védelme – Csoportos létszámcsökkentés – 98/59/EK irányelv – Munkaszerződéseknél a munkáltató halála miatt történő megszűnése”

P. Mengozzi főtanácsnok indítványa, az ismertetés napja: 2009. július 16. . . . I - 11624
A Bíróság ítélete (negyedik tanács), 2009. december 10. I - 11650

Az ítélet összefoglalása

- 1. Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések – A Bíróság hatásköre – Korlátok (EK 234. cikk; 98/59 tanácsi irányelv, 1. és 5. cikk)*
- 2. Szociálpolitika – Jogszabályok közelítése – Csoportos létszámcsökkentés – 98/59 irányelv – A csoportos létszámcsökkentés fogalma (98/59 tanácsi irányelv, 1. cikk (1) bekezdés, első albekezdés, a) pont)*

3. *Szociálpolitika – Jogszabályok közelítése – Csoportos létszámcsökkentés – 98/59 irányelv – Hatály*
(98/59 tanácsi irányelv)

1. A csoportos létszámcsökkentésre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 98/59 irányelv 5. cikkében úgy rendelkezik, hogy az nem korlátozza a tagállamoknak azt a jogát, hogy a munkavállalókra nézve kedvezőbb törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket alkalmazzanak vagy fogadjanak el, vagy a munkavállalókra nézve kedvezőbb kollektív szerződések alkalmazását engedélyezzék vagy segítsék elő.

jogi megoldásokat, függetlenül attól, hogy milyen körülmények között alkalmazzák őket.

(vö. 23., 27., 28. pont)

Márpedig, ha a nemzeti jogalkotó úgy döntött, hogy az említett irányelv értelmében vett csoportos létszámcsökkentés fogalmába olyan eseteket is belefoglal, amelyek nem tartoznak annak hatálya alá, úgymint bizonyos típusú, a 98/59 irányelv 1. cikkében meghatározott küszöbértékeknél alacsonyabb számú munkavállalót érintő munkaszerződés-megszüntetéseket, míg az olyan eseteket, mint a valamennyi munkavállaló munkaszerződésének a munkáltató halála következtében történő megszűnése, amely adott esetben ugyanannyi munkavállalót érint, kizárta a csoportos létszámcsökkentés fogalmából, egyértelmű közösségi érdek, hogy a jövőbeli eltérő értelmezések megakadályozása érdekében egységesen értelmezzék e fogalmat és a hozzá kapcsolódó közösségi

2. A csoportos létszámcsökkentésre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 98/59 irányelv 1. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely szerint több, természetes személy munkáltató által foglalkoztatott munkavállaló munkaszerződésének az említett munkáltató halála miatt történő megszűnése nem minősül csoportos létszámcsökkentésnek.

A csoportos létszámcsökkentésnek az említett irányelv 1. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja értelmében vett fogalma ugyanis feltételezi az ilyen létszámcsökkentést tervező munkáltató létezését, aki egyrészt képes ennek érdekében az említett irányelv 2. és 3. cikkében említett cselekmények teljesítésére, másrészt pedig adott esetben ezen létszámcsökkentés fogatosítására.

Egyébiránt a 98/59 irányelv fő célja, azaz hogy a csoportos létszámcsökkentést a munkavállalók képviselőivel folytatott konzultáció és az illetékes hatóság értesítése előzze meg, nem érhető el abban az esetben, ha „csoportos létszámcsökkenésnek” minősítjük a természetes személy munkáltató vállalkozásának alkalmazásában álló valamennyi munkavállaló munkaszerződésének – az említett vállalkozás tevékenységének a munkáltató halála miatt bekövetkező beszüntetése következtében történő – megszűnését, tekintettel arra, hogy e konzultációra nem kerülhet sor, és így nem lehetséges sem a munkaszerződés-megszüntetések elkerülése vagy csökkentése, sem azok következményeinek enyhítése.

(vö. 41., 44., 53. pont és a rendelkező rész
1. pontja)

3. A csoportos létszámcsökkentésre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 98/59 irányelvvel nem ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely eltérő végkielégítésről rendelkezik annak

alapján, hogy a munkavállalók a munkáltató halála vagy csoportos létszámcsökkentés következtében veszítették-e el az állásukat.

Egyrésztől ugyanis a munkaszerződéseknél a természetes személy munkáltató halálához kapcsolódó, az alapügyben felmerültekhez hasonló körülmények között bekövetkező megszűnése nem tartozik a 98/59 irányelv értelmében vett csoportos létszámcsökkentés fogalma alá. Másrésztől az említett irányelv csak részlegesen biztosítja a csoportos létszámcsökkentés esetén a munkavállalók védelmét szolgáló szabályok harmonizációját, és nem arra irányul, hogy a munkahely elvesztése esetére közösségi szinten általános pénzügyi kártalanítási mechanizmust hozzon létre. A fenti összefüggésben a munkavállalókat a munkaviszonyuk megszűnése esetén megillető végkielégítés mértékének kérdése nem tartozik az említett irányelv hatálya alá.

(vö. 55–57. pont és a rendelkező rész
2. pontja)